

## Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Forslaget gaar ud paa en Omlægning af den i Henhold til Næringsloven af 29. December 1857 § 72 og senere Lovbestemmelser opkrævede Brændevinsafgift, saaledes at der i Stedet for denne opkræves en Afgift til Stat og Kommuner af Omsætningen af stærke Drikke. Denne Omsætningsafgift er foreslaaet fastsat til 1 pCt. af Fremstillingsvirksomheders og Grossisters Omsætning til videre Salg i Detailhandelen og i Restaurationsvirksomheder samt til gennemsnitlig 3 pCt. af Detailomsætningen og gennemsnitlig 6 pCt. af Omsætningen paa Restaurationer.

Afgiften paahviler enhver, der afsætter, udleverer, fordeler eller udskænker stærke Drikke paa en saadan Maade, at der dertil kræves Næringsadkomst, Bevilling eller anden særlig Adkomst.

For Restauratørers og Detailhandlers Vedkommende er Afgiften foreslaaet fastlagt saaledes, at Virksomhederne inddeles i Grupper efter deres aarlige Omsætnings Størrelse, og Afgiften opkræves efter en Skala, der angiver dens Størrelse for hver Gruppe. For Fremstillingsvirksomheder og Melleghandlere (Grossister m. fl.) kan Afgiften, da disse kun omfatter et forholdsvis ringe Antal Virksomheder, hvoraf den langt overvejende Del i Forvejen er kontrolleret af Toldvæsenet, beregnes som en Procentdel af den afgiftspligtige Omsætning, hvilket ogsaa falder naturligt, naar Omsætningen i disse Virksomheder i Henseende til Afgiften deles i to eller tre Dele, saaledes som det er nævnt nedenfor i Bemærkningerne til § 3.

Efter de nu for Brændevinsafgiften gældende Regler tilfalder denne dels Kommunerne og dels Staten. Ved den foreslaaede Omlægning tilsikres der Kommunerne den samme aarlige Indtægt, som de har oppebaaret i Finansaaret 1929—30, dog mindst en Trediedel af det indkommende Provenu, hvorhos den Staten tilfaldende Andel er foreslaaet forhøjet som delvis Kompensation for den Indtægt, Statskassen mister ved den foreslaaede Ophævelse af den i Lov Nr. 253 af 12. Juni 1922, jfr. Lov Nr. 220 af 1. Maj 1923, omhandlede Afgift paa Omsætningen i Kafeer, Restaurationer m. m. Provenuet efter Lovforslaget kan anslaaes til ca. 10,6 Mill. Kr. aarlig. Der tilfalder heraf Kommunerne en Andel, som kan anslaaes til 3,5 Mill. Kr. Herefter

bliver Statskassens Andel i Provenuet ca. 7,1 Mill. Kr. Den af Staten hidtil oppebaarne Andel af Brændevinsafgiften har udgjort 300 000 à 400 000 Kr. aarlig, saaledes at Statens Mør-Udbytte efter Lovforslaget kan ansættes til ca. 6,7 Mill. Kr.

Med Hensyn til Lovforslagets enkelte Paragraffer bemærkes følgende:

### Til § 1.

Den i Paragraffens 2. Stykke omhandlede Afgiftsfrihed for Apotekere har sit Tilsvarende i de nugældende Regler om Brændevinsafgiften.

### Til § 2.

Som stærke Drikke betragtes efter Lovforslaget dels Øl, der indeholder  $2\frac{1}{4}$  Vægtprocent Alkohol eller derover, dels alle andre alkoholholdige Varer, der omfattes af Betegnelserne Spiritus, Vin og spirituøse Drikkevarer i Toldlovens § 47 a. Herved henføres under „stærke Drikke“ alle de Varer, der i Henhold til Told- og Forbrugsbeskatningen betragtes som alkoholholdige Drikkevarer (Spirituosa, udenlandsk Vin, indenlandsk Frugtvin m. v.).

### Til § 3.

Under Forslagets § 3, Punkt 1, falder Omsætningen af stærke Drikke fra Spritfabrikker og Destillationsanstalter, Bryggerier, de i Loven om Tillægsafgift paa Spiritus af 1. April 1922 § 3 omhandlede Fremstillingsvirksomheder, der tilvirker indenlandsk Frugtvin, Cider m. v. samt andre Fremstillingsvirksomheder, f. Eks. Likørfabrikker, der er anmeldt i Henhold til Toldlovens § 47 a og derved omfattes af Toldvæsenets Kontrolbestemmelser med Hensyn til Fremstilling og Omsætning af Vin og Spiritus.

Under Forslagets § 3, Punkt 2, falder Omsætningen af stærke Drikke fra nogle Grossistvirksomheder, der ikke er anmeldt i Henhold til Toldlovens § 47 a, medens Omsætningen fra de efter denne Bestemmelse anmeldte Virksomheder falder ind under Paragraffens Punkt 3.

Da Fremstillingsvirksomheder og Grossister ved Salg af stærke Drikke til Detailhandlere kommer til at svare en Afgift